

FABULE ALESE

*Mică antologie a fabulei
din literatura română și universală*

ANDREAS

FABULE ALESE

Mică antologie a fabulei
din literatura română și universală

Traducerea textelor din:

La Fontaine: Șt.O. Iosif
și D. Anghel

Esop: Petru Bart

ANDREAS

CUPRINS

GH. ASACHI / 7

Grierul și furnica / 9

Corbul și vulpea / 10

ANTON PANN / 11

Carul frânt / 13

Copaciul și dovleacul / 15

Politețea unui bătrân / 16

Copilul și hoțul / 17

Lupul, țapul și varza / 18

Musca și țânțarul / 19

Scumpul / 21

Planul simigiului / 22

ALECU DONICI / 25

Vulturul și albina / 27

Grierul și furnica / 28

Vulpea și bursucul / 29

Două poloboace / 30

Racul, broasca și știuca / 31

Vulpea pedepsită / 32

Doi raci / 32

Musca la arat / 33

Râul și heleșteul / 34

Cheltuitorul și rândunica / 36

Cocostârcul și vulpea / 37

GR. ALEXANDRESCU / 39

Câinele izgonit / 41

Privighetoarea și măgarul / 43

Câinele și cățelul / 45

Dreptatea leului / 46

Ursul și lupul / 49

Boul și vițelul / 52

Vulpea liberală / 54

Iepurele, ogarul și copoiul / 55

Lișeta, rața și găscă / 56

Toporul și pădurea / 57

Șoarecele și pisica / 59

Lupul moralist / 60

Vulpoiul predicator / 62

ANDREI MUREȘANU / 65

Morariul și fiul său / 67

Lupul în doaga de moarte / 70

D. BOLINTINEANU / 73

Calul și mistrețul / 75

Bufonul / 76

Alianța celor slabi cu cei tari / 77

Fereasta și coșul / 77

VASILE ALECSANDRI / 79

Curcile / 81

Moara de vânt / 82

Lupul și momița / 83

GH. SION / 85

Struțul și vulturul / 87

Calul și locomotiva / 88

CONST. D. ARICESCU / 91

Ariciul și viespile / 93
Un privighetor în colivie / 94

I.L. CARAGIALE /

Duel... / 99
Bietul Ion / 99

G. RANETTI / 101

Măgarul și privighetoarea / 103
Găina și ciocârlia / 105

ESOP / 107

Pescarii / 109
Câinele, cocoșul și vulpea / 110
Copiii și bucătarul / 111
Leul, ursul și vulpea / 112
Vulpea și cocorul / 113

LA FONTAINE / 115

Greierul și furnica / 117
Stejarul și trestia / 118

Leul și musca / 119
Fata mare / 121
Junca, oaia și capra în tovărășia leului / 123
Vulpea, maimuțoiul și dobitoacele / 124
Șarpele și pila / 125
Calul și lupul / 126
Baba și cele două fete-n casă / 128
Măgarul și stăpânii săi / 129
Șuvoiul și râul / 130
Femeia înecată / 132
Oala de lut și oala de fier / 133
Tânăra văduvă / 134
Leul bolnav și vulpea / 136
Iepurele și broaștele / 137
Calul care voia să se răzbune pe cerb / 139
Guzganul târgoveț și guzganul rural / 140
Cârpaciul și financiarul / 142

Gheorghe Asachi

(1788-1869)

S-a născut în Ținutul Herța. Doctor în filosofie, inginer și arhitect. Bogată activitate culturală: înființează primul teatru românesc, pionier al presei din țara noastră. Cărturar luminat, înaintaș pe tărâmul fabulei: prelucrează fabule de La Fontaine, dar aduce naturalețe, concizie, stil curgător limbajului de gen. „Fabule alese pe românie aduse” (1836), „Fabule versuite” (1844), „Fabule întâie oară în limba română versuite” (1862).

GREIERUL ȘI FURNICA

Săltând grierul la țară
Șuierat-au toata vară,
Și când iarna au venit
Cu nemică s-au trezit.
Neavând macar de dor
Muscă sau un viermișor,
Pe furnica sa vecină
Au rugat să-l împrumute
C-un grăunte, c-o neghină,
Să mai prindă la vârtute
Zicând: – „Zău, la timp de trier,
Dau parola mea de grier,
Înturna-voi toată soma
Ș-interesul de-mprumut.”
Dar furnica econoamă
I-au zis: – „Vara ce-ai făcut?”
– „Prin câmpii și prin grădine
Am cântat pân-au dat bruma.”
– „Tu cântai, îmi pare bine,
Joacă, vere, dar acuma!”

CORBUL ȘI VULPEA

Preste ramul unui sorb
S-așezasă domnul corb,
Țiind în plisc o bucată
De caș, ce-o avea furată.
Vulpea, cum l-au mirosit,
Sub acel sorb au venit,
Și-n sus căutând, îi zice:
– „Bună ziua, venetice!
Cât ești mândru și frumos!
Dacă versul cel duios
Ți-i c-a penilor odoare,
Tu-ntreci pe privighitoare!“
De mândrie îngâmfat,
Corbul pliscul au căscat,
Și vrând versul să înceapă,
Cașul pe pământ îl scapă.
Atunci vulpea brânza apucă,
După ce o și îmbucă,
Cătră corb, spre mângâiere,
Zice: – „Ei ascultă, vere,
Cel ce știe lingușala
Să îndoapă-n socoteala
Celuia care-l ascultă.
Astă daună nu-i prea multă
Pentru-un adevăr curat.“
Atunci corbul rușinat
Giură că minciuni c-acele
Alte dăți n-or să-l înșele.

Anton Pann

(1794-1854)

Originar din Sliven (Bulgaria). A fost director la tipografia de muzică bisericească, profesor la Râmnicu Vâlcea, profesor la București, unde a întemeiat o tipografie. „O șezătoare la țară sau Povestea lui Moș Albu” (1851), „Povestea vorbii” (1847), „Năzdrăvăniile lui Nastratin Hogeă” (1853) – opere reprezentative pentru Anton Pann, care nu a fost un simplu culegător de literatură populară, ci și un deosebit creator. Volumul „Fabule și istorioare” (1841) este plin de naturalețe, ieșind în relief satira plină de haz și comicul burlesc al conflictului. Eminescu îl numea „Finul Pezelei, cel isteț ca un proverb”.

